

[Brodthagen.]

offentligt at dokumentere, hvordan det hænger sammen; det kan man ikke gøre, når der kommer sådan nogle mennesker.

Jeg vil blot med disse ord sige, at det er uberettiget, hvad det ærede medlem hr. Chr. Nielsen her har sagt; det er en agitationsfrase, han benytter.

Axel Christensen: Når vi nu her i landstinget i disse timer afslutter første behandling af den foreslåede grundlovsændring, skulle der nødvendigvis blive tilbage en fornemmelse af, at de meninger om en anden udformning af forslaget, som er fremsat fra forskellige sider, støtter sig på specielle personlige interesser i at få denne sag til at strande eller løbe ud i sandet gennem langvarige forhandlinger. Det er min opfattelse, at der indenfor alle partier afgjort findes et stort flertal for, at denne sag nu må løses. Det er nu, der må handles, d. v. s. i den tid, der ved aftale mellem regeringen og partierne er levnet til landstingets behandling af grundlovsforslaget.

Det er min opfattelse, efter at jeg har lyttet til de forhandlinger, der i disse dage er ført, at der overhovedet ikke er nogen, der regner med at opretholde landstinget; det forbyder den forældede og underkendte valg måde, det forbyder den høje valgretsalder, og der er sikkert overhovedet ingen, der vil stille forslag om at bevare et tokammersystem. Alt det er forældede standpunkter.

I det foreliggende forslag er der væsentlige fremskridt på meget vigtige områder, og der er tillige sikkerhed imod, at vilkårlige stemningsbølger kan få ubehagelige følger igennem en forhastet lovgivning, derved at mindretallene kan søge forslag nærmere afprøvet gennem folkeafstemning. Det er også min opfattelse, at det foreliggende grundlovsforslag er bygget således op, at det, der kan være tilbage at ændre, ikke vil medføre principielle ændringer i forslaget; der skal blot ske en nærmere forhandling om visse af forslagens enkelte afsnit.

Der er talt og skrevet meget om landstingets arbejdsforhold og arbejdsevne. Jeg vil gerne overfor dette høje tings medlemmer sige, at hvis landstinget skal påregne, at den vælgerbefolkning, der har valgt os, skal fastholde et billede af landstingets forhandlingsevne, som vi kan være tjent med, må landstinget vise sin handlekraft

indenfor den tidsfrist, som er fastlagt og aftalt. Den tid til disse forhandlinger, som partierne er enedes med regeringen om, bør derfor udnyttes. Men når det er sket, bør alle partier resignere på deres ønsker, og landstinget og dets medlemmer må så sætte deres styrke og indflydelse ind på iøvrigt at føre forslaget frem for vælgerne som brugbart instrument til løsning af den fremtidige lovgivning.

Jeg føler mig i fuld overensstemmelse med mit parti og den valgmandsforsamling, hvorfra jeg har mit mandat, når jeg giver udtryk for, at der må handles indenfor den givne tidsfrist, og at vi naturligvis indenfor den tid må søge at nå til det bedst mulige resultat.

Med disse bemærkninger vil jeg for mit vedkommende anbefale lovforslaget til videre behandling og vedtagelse.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg har med stor interesse fulgt denne meget langstrakte debat, hvorunder et helt overvældende antal af det høje tings medlemmer har haft ordet. Nu kan det være svært at replikere overfor taler, der allerede blev holdt i torsdags, men jeg skal gøre et forsøg på det.

Såvidt jeg har forstået, vil samtlige demokratiske partiers ordførere stemme for forslaget — og det siger jeg tak for. Det ærede medlem hr. Hans Hansen sagde dog, at jeg måtte være indstillet på, at det ikke gik så let her som i folketinget, for her — sagde det ærede medlem — drejer det sig om at save den gren af, man selv sidder på. Det er jeg naturligvis helt indforstået med; så meget mere grund er der for mig til at yde min anerkendelse, og begge forstår vi jo betydningen af og dybden i ordene om storheden hos den, der overvinder sig selv. Forøvrigt har det ikke noget sted været let at komme igennem forhandlingen. Jeg indrømmer gerne, at jeg — og det gælder sikkert andre, der har deltaget i arbejdet — på at skabe dette forfatningsforslag — aldrig har arbejdet hårdere end i de sidste 4—5 måneder, og at en vis træthed naturligvis kan gøre sig gældende.

Samtlige ordførere og en del andre ærede medlemmer har i deres taler været inde på landstingets arbejdsforhold, og det er blevet understreget, at landstinget har været sat på smalkost. Det ærede medlem hr. Hans Hansen sagde, at i perioder kom der hele